

Det er: Skær i ulandsbistanden. Jamen det er da ikke vores problem, at de ligger og dør af sult i Afrika.

Og det er: Væk med de supplerende dagpenge. Jamen altså er det vores problem, at folk ikke gider tage sig et fuldtidsarbejde?

Det er jo det, der er logikken i den her finanslov. Det er det, der er budskabet. Det er det, der er konsekvensen. Enhver skal være sin egen lykkes smed; enhver skal være sig selv nærmest.

Hvordan kan man kalde det en bogholderfinanslov? Det er da så liberalistisk, som noget kan blive. Det er da så asocialt, som noget kan blive. Jeg synes, det er synd, at man vælger at karakterisere regeringens fine liberalistiske håndværk på den måde. Synes hr. Kristian Jensen ikke også det?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Hr. Nicolai Wammen startede med at snakke om den arbejdsløshed, der bare er steget og steget og steget. Så glemte han at sige, at den falder; for der er jo også til sidst et fald i den ledighed, der har været. Lad os nu se, hvor lang tid det holder; lad os nu se, hvor lang tid det varer ved.

Vi tror på, at de aktiviteter, vi har gennemført – og det er bl.a. en fremrykning af en lang række investeringer, det er at styrke uddannelsesindsatsen for de ledige, det er at lave en skattereform, der giver penge til øget forbrug, som kan være med til at skabe gang i samfundet – vil være med til at sætte gang i arbejdspladserne igen.

Vi tror nemlig ikke på som Socialdemokratiet, at en ekstra skat på arbejde er vejen frem. Vi tror ikke på som Socialdemokratiet, at nye byrder for erhvervslivet er det, der gør, at de går ud og ansætter flere mennesker. Vi tror ikke på, at det at lægge hele ansvaret for samfundets økonomi over på erhvervslivet er med til at skabe den dynamiske konkurrence, som er effektiv i forhold til udlandet.

Og så vil jeg bare sige til hr. Nicolai Wammen, at jeg vil gerne udlove en flaske rødvin til den, der kan finde et citat, hvor jeg har brugt udtrykket »jobplan«. Det bliver en tør omgang, hvis det er det eneste, hr. Nicolai Wammen skal have at drikke i dag. Men jeg giver den gerne.

Til hr. Ole Sohn: Jeg er da glad for, at hr. Ole Sohn sammenligner min tale med Martin Luther Kings tale. Så god synes jeg ikke selv den var. Men trods alt, tak for det.

Igen: Vi har gennemført en lang række aktiviteter på arbejdsmarkedet. Det er et falsk billede, når man forsøger at tegne, at vi ikke gør noget på området. Vi har fremrykket aktiviteter; vi har øget de offentlige investeringer i år i stedet for at have dem til næste år; vi har taget initiativer til at få unge arbejdsløse, især unge arbejdsløse akademikere, hurtigt ud; der er et samarbejde mellem Beskæftigelsesministeriet, Videnskabsministeriet og fagforeningerne på området, der er en 10-punkts-plan, der skal få dem videre. Så jeg må afvise hr. Ole Sohns bekymringer.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Det her er selvfølgelig ikke en bogholderfinanslov. Det her er en politisk finanslov. Den skal bruges til at gennemføre de drømme, som hr. Ole Sohn sagde at jeg stod heroppe og udtalte mig om. Det gør vi ved, at vi tager en lang række nye initiativer over for de socialt dårligst stillede; det gør vi ved at få styrket forskningen og uddannelsen i skolerne; det gør vi for at komme videre. Derfor er det forkert, når fru Pernille Rosenkrantz-Theil mener, at det her går i den forkerte retning, tværtimod.

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det vil næsten være for ondt at spørge hr. Kristian Jensen endnu en gang, hvor jobplanen blev af, hvor de nye beskæftigelsesmuligheder blev af til alle de mennesker, der er blevet arbejdsløse i Danmark, siden regeringen er tiltrådt. Det er i hvert fald en vækst, der er svær at overgå.

I den forbindelse kunne det være rart at få slået fast, hvordan man egentlig opgør ledigheden. Det tyder nu på, at den nye regering har en anden måde at gøre ledigheden op på end den tidligere, og jeg vil gerne spørge hr. Kristian Jensen, hvori det består.

Så lad os tage fat i de supplerende dagpenge. Det er jo kvindefjendsk. Jeg ved ikke, om hr. Kristian Jensen er belastet af at have kigget på, hvordan udbetalingerne rent faktisk foregår, og hvem det er, der modtager de supplerende dagpenge. Det er folk, som ikke kan få et fuldtidsjob ude i industrien.

Vi ved præcis, at af dem, der har fået supplerende dagpenge, udgør kvinderne 58 pct., men kvinderne har længere ledighed og ikke så mange fuldtidsjob, og derfor har de fået 70 pct. af pengene. Derfor bliver vi selvfølgelig nødt til at spørge, hvordan man så vil nå de sparemål.